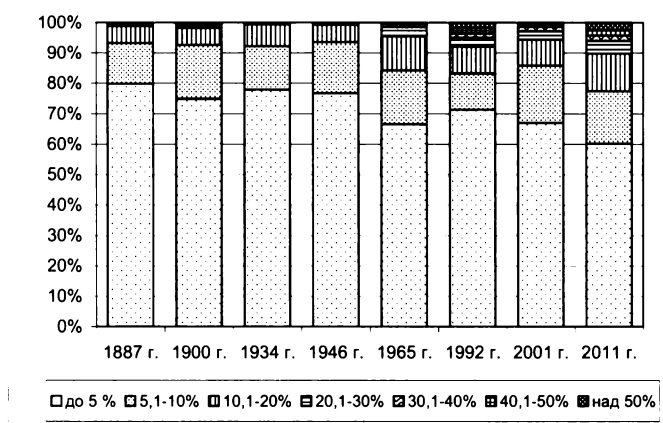

През 1887 г. ромското население в Северна Централна България е концентрирано в 178 селища, но до края на разглеждания период се увеличава териториалната му дислокация и през 2011 г. то е разпределено в 308 населени места.

Типично е съсредоточаването на ромите в селищата с нисък относителен дял на ромското население, като за разлика от другите части на страната през целия разглеждан период този дял остава висок. Селищата с **до 5 %** роми запазват приблизително еднакви стойности от около 70 % и ако прибавим и групата от **5-10 %**, можем да обобщим, че през целия период от Освобождението до края на Втората световна война те формират около 90 % от селищата с наличие на ромско население (фиг. 38). След 1946 г. се наблюдава намаляване в техния относителен дял с около 10 пункта.

Фиг. 38. Разпределение на селищата с различен относителен дял на ромското население в Северна Централна България за периода 1887-2011 г.

Fig. 38. Distribution of the settlements with different relative share of Roma in North Central Bulgaria for the period 1887-2011

В групата селища с **до 10 %** роми се формира около 80 % от ромското население до края на Втората световна война, след което намалява с повече от десет пункта до 2011 г. (фиг. 39). Подобно на Североизточна България, населените места от тази група са разпространени равномерно по територията и не се формират териториални съсредоточия. Единственото, което прави впечатление, е тяхното по-слабо разпространение в Старопланинската област.

Селищата от следващата група (**с 10-20 %** роми) през 1887 г. са десет на брой и съставляват около 8 % от селищата в тази част на страната (фиг. 38, 39). Те нарастват незначително до края на разглеждания период (27 селища през 2011 г.), като концентрацията на ромско население в тях непрекъснато нараства и от 15 % достига най-високи стойности – 20 % през 2001 г.